

ภารกิจที่แท้จริง

(วันอาทิตย์ที่ ๘ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๓)

ลูกๆ ที่รักทั้งหลาย

การที่เราได้เข้ามาบวชในครั้งนี้ ไม่ว่าจะบวชช่วงสั้น หรือช่วงยาวก็ตาม ต่างมีเป้าหมายอันเดียวกัน คือ หวังที่จะขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้น เพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง ตามแบบอย่างพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพระอรหันต์ในกาลก่อน เมื่อเราได้ตั้งใจดีกันมาทุกๆ รูป เราก็จะต้องทำให้ได้ตามที่ได้ตั้งใจเอาไว้

การที่เราตั้งใจดีในเบื้องต้น เท่ากับทำความสำเร็จไว้แล้วครึ่งหนึ่ง ส่วนอีกครึ่งหนึ่งคือการรักษาความตั้งใจดีให้สม่ำเสมอต่อเนื่องกันไป อย่าให้ขาดเลยแม้แต่วันเดียว

ภารกิจของพระภิกษุสามเณร มี ๒ อย่างคือ ภารกิจหลัก และภารกิจรอง

ภารกิจหลัก หมายถึง การศึกษาค้นถุระ และวิปัสสนาธุระเป็นสำคัญ นั่นก็คือ ศึกษาพระธรรมวินัยให้เข้าใจแจ่มแจ้ง แดกฉาน แล้วก็ลงมือปฏิบัติธรรม เพื่อให้เข้าถึงหนทางพระนิพพาน นี่คือการกิจหลักอันยิ่งใหญ่ทีเดียว

ภารกิจรอง หมายถึง กิจวัตรกิจกรรมต่างๆ ที่ทางคณะสงฆ์ได้มอบหมายไว้

ภารกิจทั้งสองอย่างนี้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักบวชที่ต้องทำควบคู่กันไป ดังนั้นให้ลูกทุกรูปตั้งใจให้ดีว่าตั้งแต่วันแรกที่บวชเข้ามา เราจะทำการกิจทั้ง ๒ นี้ควบคู่กันไปให้สำเร็จสมบูรณ์ โดยไม่ขาดตกบกพร่องเลย

ธรรมกายเป็นหลักของพระพุทธศาสนา

พระพุทธศาสนานั้นเริ่มต้นเมื่อเข้าถึงธรรมกาย ก่อนเข้าถึงธรรมกายนั้น ได้มีคำสอนของครูบาอาจารย์ต่างๆ

มากมาย ซึ่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา สมัยเมื่อยังเป็นพระ
บรมโพธิสัตว์อยู่ ก็ได้ศึกษาผ่านมาแล้ว คือ สมาบัติ ๘
(รูปฌาน ๔ และ อรูปฌาน ๔)

คำสอนเพื่อให้เข้าถึงกายภายใน หรือขั้นสมาบัติ ๘
นี้มีมานานแล้วก่อนที่จะพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะทรงอุบัติขึ้น
เป็นคำสอนต่างๆ ไปของพวกฤๅษีชีไพร หรือนักปราชญ์
บัณฑิตทั้งหลาย ผู้ที่หลีกเร้นตั้งใจทำความเพียร จนกระทั่ง
เข้าถึงกายภายในต่างๆ ดังกล่าว

ส่วนคำสอนในพระพุทธศาสนา เริ่มต้นเมื่อเข้าถึง
ธรรมกาย ความรู้นี้ได้ถูกเปิดเผยเมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ทรงบังเกิดขึ้นในโลก

การตรัสรู้ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เจ้าชายสิทธัตถะได้ทรงเจริญสมาธิ ประกอบความ
เพียรด้วยจาตุรงควิริยะ (อิริยาบถ ๔ ทั้งนั่ง นอน ยืน เดิน)
ในที่สุดเมื่อใจหยุดนิ่งดีแล้ว ท่านก็เข้าถึงกายต่างๆ ไปตาม
ลำดับ จนกระทั่งเข้าถึงกายธรรม ตั้งแต่กายธรรมโคตรภู
กายธรรมพระโสดาบัน กายธรรมพระสกิทาคามี กายธรรม
พระอนาคามี และกายธรรมพระอรหัต ได้ตรัสรู้เป็นพระ
อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า

จากนั้นพระพุทธองค์จึงทรงปฏิญาณตนว่า เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานแล้ว รู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดแล้วด้วย ธรรมกาย หยั่งรู้ด้วยญาณทัสสนะ เห็นแจ้งด้วยธรรมจักขุของธรรมกาย เห็นตลอดหมดทั้งนิพพาน ภพ ๓ โลกกันตร์

ภพ ๓ คือ กามภพ รูปภพ และอรุภพ รวมทั้งหมด ๓๑ ภูมิ แบ่งเป็นภพภูมิของสุคติ และทุคติ ดังนี้

สุคติภูมิ คือ ภูมิของมนุษย์ ๑ เทวดา ๖ รูปพรหม ๑๖ และอรุพพรหม ๔

ทุคติภูมิ หรือเรียกว่า อบายภูมิ ๔ คือ เปรต อสุรกาย สัตว์ดิรัจฉาน และสัตว์นรก

ความรู้ในภพทั้ง ๓ ตลอดจนในอายตนิพพาน พระพุทธเจ้าของเราทรงรู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดด้วยธรรมกาย

กระแสบาปกระแสนุญ

พระพุทธองค์ทรงมองเห็นกิเลสอาสวะที่บงคับร้อยรัดผูกพันใจสัตว์โลก เห็นว่ากิเลสมีลักษณะเป็นอย่างไร มีการบงคับบัญชาอย่างไร ทำไมสัตว์โลกถึงต้องทำไปตามอำนาจของกิเลส เห็นกระแสของกิเลส

กระแสนาปสีไม่เหมือนกับกระแสนบุญ สัตว์กันข้ามกันทีเดียว คือ มีลิตาสนิท ที่เรียก**กัณฺโถธรรม** หรือธรรมดำ บางครั้งก็เรียกว่า **“อกุศลธรรม”** ธรรมที่เป็นบาป เป็นอกุศล เป็นกระแสสีดำ เมื่อเข้าไปบังคับอยู่ในธาตุในธรรม ในเห็น ในจำ ในคิด ในรู้ ก็บังคับให้บุคคลนั้นแปรปรวนไปตามกระแสที่ถูกบังคับ

อกุศลบังคับให้สร้างกรรม ทั้งกายกรรม วาจากรรม และมโนกรรม แล้วก็มีการส่งผล สร้างภพขึ้นมาประกอบผลอันนั้น แล้วดึงดูดสัตว์โลกไปสู่ภพภูมินั้น วนเวียนกันอยู่อย่างนี้

เมื่อใดสร้างบุญมาก ไม่ว่าจะเป็นการให้ทาน รักษา ศีล เจริญภาวนา หรือทำศีล สมาธิ ปัญญา ให้แก่กล้ามาก เข้า **กระแสนบุญก็จะขจัดกวาดล้างกระแสนาป** ให้บรรเทาเบาบาง กระทั่งหมดสิ้นไป

เมื่อกระแสแห่งบาปเบาบางหมดสิ้นไป ธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ ก็ขาวใสบริสุทธิ์ สว่างพริบ ธรรมจักขุก็เกิดขึ้น มองเห็นว่าอะไรเป็นต้นเหตุ และเห็นวิธีการที่จะขจัดกิเลสอาสวะ จนกระทั่งสามารถขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไปได้ เปรียบเสมือนกรดกัดทอง กัดมลทินของทองให้เหลือแต่

ทองคำบริสุทธิ์ สุกปลั่ง มีสีทองอร่าม **อานุภาพของธรรมกาย**
ก็ขจัดกิเลสอาสวะให้หมด ลั่นเชื้อไม่เหลือเศษ กระทั่ง
เป็นพระธรรมกายบริสุทธิ์ สว่าง สุกใสจนนั้น

เมื่อพระพุทธเจ้าท่านเข้าถึงธรรมกาย ขจัดกิเลส-
 อาสวะไปตามขั้นตอน จนสิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ จึงได้นำ
 ความรู้นี้มาสั่งสอน แนะนำสัตว์โลกต่อไป ว่าต้องทำอย่าง
 นี้ จึงจะขจัดกิเลสอาสวะได้

เมื่อกิเลสอาสวะหมดสิ้นไปแล้ว ก็จะเข้าถึงความสุข
 อันไพบูรณ์ เป็นความสุขอย่างยิ่ง ที่เรียกว่า **เอกนัตบรมสุข**
 คือ สุขอย่างเดียว ไม่มีทุกข์เลย

นี่แหละคำสอนในพระพุทธศาสนาเริ่มต้นมาจาก
 ธรรมกาย ธรรมกายจึงเป็นหลักของพระพุทธศาสนา

ของจริงคู่กับคนจริง

ธรรมกายนี้มีอยู่จริงในตัวของมนุษย์ทุกคน อยู่ใน
 กลางกายที่ละเอียดที่สุด จะเข้าถึงได้ด้วยการปฏิบัติธรรม
 ทำใจหยุดใจนิ่ง ตรงศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ปล่อยจิตตั้ง
 เข้าไปสู่ภายในตามลำดับ จะพบกายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์
 กายรูปพรหม กายอรูปพรหม กายธรรมโคตรภู กายธรรม

พระโสดาบัน กายธรรมพระสกิทาคามี กายธรรมพระ
อนาคามี จนที่สุดเข้าถึงกายธรรมอรหัต

เมื่อเราทราบอย่างนี้ ภายในพรรษานี้ ให้พวกเรา
ตั้งใจมั่นที่จะจำพรรษา เพื่อประพฤติปฏิบัติธรรมให้เต็มที่
ฤดูกาลนี้เหมาะสมอย่างยิ่งต่อการประพฤติปฏิบัติธรรม
อากาศไม่ร้อนไม่หนาวเกินไป ญาติโยมก็ตั้งใจอุปัฏฐาก
สนับสนุนปัจจัยสี่อันควรแก่สมณบริโศก บ้านเมืองสงบราบ
คาบ ไม่มีศึกเสียเหนียวได้ ไม่มีการรบราฆ่าฟันกัน ทุกอย่าง
เหมาะสม เป็นลัปปายะอย่างยิ่ง เหลือแต่ความเพียร และ
ความตั้งใจจริงของเราว่า เอาจริงแค่ไหน ถ้าเอาจริง เรา
จะต้องเข้าถึงของจริงอย่างแน่นอน

พระพุทธเจ้าของเรา เกิดมาก็ภพก็ชาติก็ตาม ท่านเอา
จริงทุกชาติ จริงไปตามขั้นตอนของชีวิตในแต่ละชาติ แม้
บางชาติเกิดเป็นสัตว์ดิรัจฉาน เป็นมหาทุคตะคนยากจน หรือ
จะเป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี พระราชา พระเจ้าจักรพรรดิ ก็
เอาจริงมาทุกภพทุกชาติ

กระทั่งชาติสุดท้าย ทรงสละชีวิตทีเดียว แม้เนื้อ
เลือดจะแห้งเหือดหายไป เหลือแต่หนัง เอ็น และกระดูก
ข้างมัน ถ้าไม่บรรลุนิพพาน จะไม่ยอมลุกจากที่ ปล่อยวาง

เอาชีวิตเป็นเดิมพันทีเดียว ในที่สุดเมื่อใจหยุดนิ่งถูกส่วน ท่านก็เข้าถึงธรรมกายได้

สมัยปัจจุบัน พระมงคลเทพมุนี หลวงพ่อวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย ท่านก็ได้สละชีวิตเป็นเดิมพัน นั่งสมาธิปฏิบัติธรรมอย่างเอาจริงเอาจัง ตั้งมโนปณิธานอันสูงส่ง ต่อหน้าพระประธาน ณ อุโบสถวัดโบสถ์บน บางคูเวียง ว่า

“..หากไม่รู้ไม่เห็นธรรมแห่งพระพุทธเจ้าแล้ว ก็
จะยอมจบชีวิตไว้เพียงเท่านี้ แต่ถ้าหากจะได้เป็นผู้สืบทอด
แนวคำสอนอันบริสุทธิ์แห่งองค์พระศาสดาแล้ว ขอ
พระองค์จงได้ประทานดวงตาเห็นธรรมแก่ข้าพระองค์เถิด”

ด้วยการปรารถนาความเพียรอย่างแรงกล้า ในที่สุด
หลวงพ่อวัดปากน้ำ ท่านก็เข้าถึงธรรมกาย เห็นของจริงใน
พระพุทธศาสนา และได้นำความรู้ที่นั่นมาสั่งสอนศิษยานุศิษย์
ทั้งหลาย กระทั่งตกทอดมาถึงพวกเราในปัจจุบัน

ของจริงในพระพุทธศาสนานั้นมีอยู่จริงภายในตัว
ของเรา ผู้ที่เอาจริงเท่านั้น จึงจะเข้าถึงของจริงได้ ผู้ที่
ไม่เอาจริง เข้าถึงไม่ได้

อย่ามีข้อแม้ ข้ออ้าง เงื่อนไข

ตั้งเป้าไว้ให้สูงว่า พรรษานี้เราต้องเข้าถึงธรรมกายให้ได้ ถ้ายังเข้าไม่ถึงเป็นไมเล็กเด็ดขาด ไม่ว่าจะมีการกิจอะไรมาน้อยเพียงใดก็ตาม เราก็จะไม่ทอดธุระในการฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง เพื่อให้เข้าถึงธรรมกาย เราจะไม่ยกเอาภารกิจเหล่านั้นมาเป็นข้ออ้างว่า เหนื่อยนัก เมื่อยนัก หิวกระหายนัก หรือเอาความเจ็บป่วยต่างๆ มาเป็นอุปสรรค ขัดขวางการประพฤติปฏิบัติธรรม

เพราะภารกิจของภิกษุสามเณรที่ทำอยู่นี้ เป็นภารกิจที่เป็นบุญกุศลล้วนๆ เป็นสิ่งที่ประเสริฐเลิศกว่าภารกิจทั้งหลายของชาวโลก และเป็นเครื่องสนับสนุนให้เราได้เข้าถึงความสุขภายในทั้งนั้น

เพราะฉะนั้นอย่าให้สิ่งเหล่านี้มาเป็นข้อแม้ ข้ออ้าง เงื่อนไข เป็นอุปสรรคในการฝึกฝนอบรมใจของเรา เพราะการปฏิบัติธรรมเพื่อให้เข้าถึงธรรมกายนั้น เป็นงานทางใจ ไม่ต้องใช้แรงแบกหาม เป็นงานที่เราสามารถทำควบคู่ไปกับการกิจอื่นๆ เหมือนการหายใจกับการรับประทาน อาหาร ที่ต้องทำไปพร้อมๆ กันอย่างนั้น

ให้มีจิตสำนึกว่า เราจะต้องเร่งทำความเพียรอย่างเต็มที่ นำสิ่งที่อยู่รอบกายมาเป็นเครื่องสนับสนุน ประคับประคองใจให้อยู่ภายในตลอดเวลา ถ้าหากทำได้อย่างนี้ หลวงพ่อเชื่อมั่นว่า ภายในพรรษานี้เราจะต้องสมปรารถนา กันทุกรูป

ผลแห่งความเพียรมีรสหวาน

หลวงพ่อยินได้ฟังสิ่งที่เป็นมงคล จากอุบาสก อุบาสิกามากมายทีเดียว ท่านเหล่านั้นมาเล่าให้ฟังว่า ตั้งใจปฏิบัติธรรมอย่างเต็มที่ทุกวันไม่เคยขาดเลย บางวันผมมีภารกิจมาก เหน็ดเหนื่อยเหลือเกิน ตั้งใจว่าจะนอนแล้ว

แต่ว่าหลวงพ่อกเคยสอนเอาไว้ว่า ถึงจะเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า จะเจ็บป่วยไข้ จะมีภารกิจอันใดก็ตาม จะต้องปฏิบัติธรรมให้เต็มที่ อย่าให้สิ่งเหล่านั้นมาเป็นอุปสรรค หรือเป็นข้ออ้างในการประพฤติปฏิบัติธรรม

ขอให้เราได้ลงมือนั่งเถอะ ถึงแม้ว่าจะหลับบ้าง ตื่นบ้าง ชัดบ้าง ไม่ชัดบ้าง ทนทีที่เรานั่งขัดสมาธิคู้บัลลังก์ ดำรงสติให้มั่น ทำใจหยุดนิ่งที่ศูนย์กลางกาย แม้ว่าเราจะหลับบ้าง ตื่นบ้าง ฟุ้งบ้าง ไม่ฟุ้งบ้าง เท่ากับเรากำลังสำเร็จในการเข้าถึงธรรมกายไว้ล้านเปอร์เซ็นต์

ผมได้จดจำคำนี้เอาไว้ และได้นำมาเป็นหลักในการปฏิบัติตนอย่างสม่ำเสมอทุกวัน แล้วก็เป็นอย่างที่หลวงพ่อว่าจริงๆ บางครั้งก็หลับบ้าง ตื่นบ้าง ฟุ้งบ้าง ไม่ฟุ้งบ้าง นึกออกบ้าง นึกไม่ออกบ้าง แต่ผมก็ปฏิบัติธรรมทุกวัน

แม้อยู่ในที่ทำงาน บนรถ ในห้องน้ำ ผมก็ทำ แต่เดิมคิดว่าทำอยู่ในห้องน้ำ แล้วจะบาปกรรม ถ้ายอจุจาระ หรือปัสสาวะไป กลัวว่าจะบาป เพราะว่าธรรมชาติเป็นของสูง เคยคิดผิดอย่างนั้น ต่อมาเมื่อได้รับคำแนะนำแล้ว ผมก็นำไปปฏิบัติ เข้าห้องน้ำห้องท่า ล้างหน้าล้างตาก็นึกถึงธรรมะไปด้วย ใหม่ๆ ก็ฝุ่น แต่พอทำบ่อยๆ เข้าก็ติดเป็นนิสัย

ในที่สุด วันหนึ่งใจก็หยุดนิ่ง แล้วผมก็ค้นพบว่า ด้วยความตั้งใจจริงที่ทำอย่างสม่ำเสมอ เราจะได้สมาธิโดยที่เราไม่รู้ตัว เป็นสมาธิที่ค่อยๆ สะสม เริ่มมาทีละเล็กทีละน้อยทุกวัน อย่างที่ผมไม่รู้สึกรู้สีกตัว แล้วส่งผลให้ผมเข้าถึงธรรมในที่สุด

ผมรู้จักคำว่าหยุดนิ่ง รู้จักแสงสว่างภายใน รู้จักกายภายใน แล้วก็รู้จักธรรมกาย เป็นความรู้ที่ผมไม่เคยพบที่ไหนมาก่อน เป็นความอัศจรรย์ใจ ไม่นึกว่าตัวเองจะทำได้ นึกถึงที่ไรก็มีความสุข เดียวนี้ผมมีความสุขมาก

เขาเล่าให้ฟังต่อว่า ผมค้นพบว่า ผมมีโลกส่วนตัว
ผมเป็นตัวของตัวเองได้อย่างเต็มที่ เวลาที่ผมนั่งสมาธิ เอา
ใจเข้าไปตั้งไว้กลางกาย แล้วปล่อยเข้าไปสู่ภายในจนเข้า
ถึงธรรมกาย ผมมีความสุขมาก มีความปิติ เบิกบาน จิต
ขยายกว้างขวางไปไม่มีประมาณ มีแสงสว่างไม่มีประมาณ

เมื่อออกจากสมาธิ ความสุขนั้นก็ยังคงติดตามผมไปอีก
ด้วย เป็นความสุขที่สร้างพลังใจให้เกิดขึ้น ซึ่งผมค้นพบว่า
ในการปฏิบัติภารกิจประจำวันนั้น ยังมีปัญหาเหมือนเดิม
และเท่าเดิม แต่ว่าใจผมไม่เป็นทุกข์เลย ทำให้แก้ปัญหาเหล่านั้น
นั้นได้ดีขึ้น เพราะว่ามีพระธรรมกายเป็นที่พึ่งที่ระลึก

เห็นไหมจะว่า ถ้าหากเราตั้งใจจริง ทำงานทางใจ
ควบคู่กับการทำภารกิจ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพระภิกษุ
สามเณร งานทั้งสองอย่างนี้สามารถไปด้วยกันได้ ไม่เป็น
อุปสรรคต่อกันและกันเลย

แต่ข้อได้เปรียบของเรา คือ ภารกิจของพระภิกษุ
สามเณรนั้น เป็นไปเพื่อบุญกุศลล้วนๆ ส่วนภารกิจของชาว
โลกนั้นจะมีการต่อสู้กัน แข่งขันกัน เอาชนะกันด้วยวิธีการ
ต่างๆ

ดังนั้น เมื่อเราอยู่ในเพศของสมณะอย่างนี้แล้ว อยู่ในภูมิอันสูง อันประเสริฐ และยังมีโอกาสดีกว่า เราจะต้องตั้งใจปฏิบัติธรรมกันให้เต็มที่ ทำให้อย่างกว่าชาวโลก

หน้าที่ที่แท้จริงของพระ

หน้าที่ที่แท้จริงของพระ คือ การปฏิบัติธรรม ทำจิตของเราให้สะอาด ให้บริสุทธิ์ ให้หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะทั้งหลาย เพื่อไปสู่อายตนิพพาน ให้หมั่นสอนตนเองทุกวัน เราจะได้มีสติ ไม่สนใจไปที่อื่น ไม่ปล่อยวันเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์

โดยเฉพาะบางรูปที่ต้องลางานเข้ามาบวชในพรรษา นี้ นับเป็นโอกาสที่ดีสำหรับเรา เพราะการหาโอกาสที่ดีอย่างนี้สำหรับเพศฆราวาสนั้นยากมาก เมื่อเราได้โอกาสอันดีแล้ว ขอให้ใช้โอกาสอันดีงามภายใน ๓ เดือนนี้ ให้เป็นประโยชน์ต่อการประพฤติปฏิบัติธรรมอย่างเต็มที่

ให้หมั่นเตือนตนเองทุกๆ วันว่า บัดนี้เราเป็นพระแล้ว อะไรที่เป็นเรื่องของฆราวาส เราจะไม่เอาใจไปสอดส่องในเรื่องนั้น ส่วนอะไรที่เป็นเรื่องของพระ เราจะเอาใจใส่ให้ติดหมั่นคิดอย่างนี้ทุกวัน จะทำให้เราเป็นพระเพิ่มขึ้นทุกๆ วัน

พลังใจของเราก็จะมีเพิ่มพูนขึ้น ความเกียจคร้านในการที่จะ
ประพฤติปฏิบัติธรรมก็จะไม่ค่อยมี ความอยากที่จะปฏิบัติ
ธรรมก็จะมีเพิ่มขึ้น

ความอยากที่แท้จริง

ทุนเบื้องต้นที่สำคัญ ที่ทำให้เราเข้าถึงธรรมกาย
นั้น คือ ความอยากที่จะเข้าถึงธรรมกายอย่างแท้จริง ต้อง
เป็นความอยากที่แท้จริง ไม่ใช่ความอยากเทียม

ความอยากเทียม คือ วันนี้ตั้งใจจะทำ ตั้งใจจะเข้า
ถึงจริงๆ พຼຸ່ງนี้เปลี่ยนแปลงอีกแล้ว ตัดภารกิจบ้าง หรือ
เจอสิ่งแวดล้อมบางอย่างที่ทำให้ห่างจากการกุศล ก็เปลี่ยน
แปลงอีกแล้ว อย่างนี้เป็นความอยากเทียม ไม่ใช่ของแท้

ความอยากที่แท้จริง คือ เราต้องนึกอยู่ตลอดเวลา
ว่า ต้องเอาให้ได้ ต้องเป็นธรรมกายให้ได้ แล้วก็ต้องได้
ภายในพรหมานี้ นึกคิดทุกวันทุกคืน นี่คือการอยากแท้
ซึ่งเป็นทุนเบื้องต้นที่เราจะต้องมี

พระโพธิสัตว์ท่านอยากจะพ้นทุกข์ อยากจะออกจาก
ทุกข์ อยากจะแสวงหาวิธีการที่จะทำให้หลุดพ้นจากความทุกข์
นี่เป็นความอยากที่แท้จริง ท่านคิดกันข้ามภพข้ามชาติทีเดียว

หรือคิดปรารภนาจะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ทรงตั้งความปรารภนามายาวนานทีเดียว คิดในใจอยู่นานถึง ๓ อสงไขย จากนั้นเปล่งวาจาอีก ๙ อสงไขย และหลังจากได้รับพุทธพยากรณ์แล้วต้องสร้างบารมีอีก ๔ อสงไขย กับแสนมหากัป รวมเป็นระยะเวลาอันยาวนานถึง ๒๐ อสงไขยกับแสนมหากัป

เห็นไหมจ๊ะว่า ปรารภนาจะเป็นพระพุทเจ้า ต้องมีความตั้งใจอย่างแท้จริง และต้องเป็นความตั้งใจจริงที่ต่อเนื่องยาวนานข้ามภพข้ามชาติทีเดียว แล้วในที่สุดท่านก็สมปรารถนา

เพราะฉะนั้น เราอยากจะเข้าถึงธรรมกาย จะต้องให้มีความอยากเข้าถึงธรรมกายเป็นทุนเบื้องต้นก่อน แล้วเดี๋ยวความสำเร็จจะตามมา

แต่ในเวลาปฏิบัติธรรม เพื่อให้เข้าถึงธรรมกายนั้นอย่าเอาความอยากเข้ามาเจือ เราต้องวางใจเป็นกลางให้ใจเป็นอุเบกขา วางใจเบาๆ สบายๆ แล้วก็ใจเย็นๆ จึงจะเข้าถึงธรรมกายได้

ถ้าลูกๆ ทำได้แบบนี้ หลวงพ่อเชื่อมั่นว่า ในพรรษานี้พวกเราจะต้องสมปรารถนากันอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นตั้งใจกันให้ดีทุกรูปนะ